

selv, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa at omtale det. Jeg kan for saa vidt slutte, som jeg kun begjærede Ordet for at svare det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), idet jeg til en vis Grad søgte mig faaret ved at høre Bebrejdelser som dem, han fremsatte. Jeg har kun haadt til Hensigt lige over for de ærede Medlemmer, som have en anden Opfattelse af, hvilken Vej man bør gaa for at lede Staten paa en heldig Maade ubadtil og indadtil, at sige, at jeg er af den Formening, at den Politikk, som ikke førte saa mange Millioner i sit Skjold til Udgifter til Hærvesenet, vilde jeg anse for mere heldig, og jeg vilde hilse en Regjering, der vilde begynde med at indskrænke vort Krigspolitikk til 3—4 Millioner, med overordentlig Glæde.

Ivermøes: Jeg blev lidt forundret ved den ærede Ordførers Opfordring for nogen Tid siden til Mindretallet om at assistere Flertallet og bringe Tingene ind i deres rigtige Gænge. Jeg har spekuleret længe paa, hvorledes man skal bære sig ad dermed, men det er forekommet mig at være en meget uklar Fordring; der er vist Ingen, der mere end Mindretallet ønsker, at Tingene skulle komme i Gænge; men for at de overhovedet skulle komme i Gænge, skulle de vel gaa, være i Gang, og er der Noget, som Flertallet søger at foranledige, saa er det paa saa mange Punkter som muligt at bringe Sagerne istaa, og da Mindretallet har arbejdet saa meget som muligt paa at overvinde denne Modstand, er dette, hvor det ikke er lykkes, sandelig fuldstændig uansvarlig. Jeg tilstaaar ogsaa, at den ærede Ordførers Udtalelse gjorde det Indtryk paa mig, at han mente, at, dersom vi kunde være saa lykkelige en Gang at blive af med dette uforklekkede Ministerium, saa vilde vi nok faae Pantserkibet og alle mulige Herligheder. Men den ærede Ordfører har dog ikke givet nogen fuldstændig Sikkerhed derved, og for lidt siden reiste det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer), der dog undertiden følger med Flertallet, en stor Løvlid i saa Henseende, idet det maa indrømmes, at hans Udtalelse gav meget lidt Garanti i saa Henseende fra en Del af Flertallets Side. Jeg skal imidlertid ikke gaa ind paa den politiske Del af Spørgsmaalet; men jeg maa stadig fastholde, at der ikke er andre end politiske Grunde tilstede; thi det er det eneste Standpunkt, hvorpaa Sagen kan komme til at staa nogenlunde klart. Det nytter ikke, at den ærede Ordfører paastaar, at der er Usikkerhed tilstede, thi han har selv set de Betænkninger, der derom ere indgivne, og hender de mange besværlige Underøjsøgelser, der have været anstillede, og den Enstemmighed, man ved disse har opnaat med Hensyn til dette Punkt. Den ærede Ordfører kan ikke ved at kaste et Blik paa andre Lande faae noget som helst andet Resultat med Hensyn til de Løvlid, han taler saa meget

om. Nu hørte vi jo nok, at der paa een Gang er opstaaet Løvlid hos Ordføreren om, hvor vidt det ogsaa er rigtigt at bygge Pantserkibe netop af den Størrelse, som her er paatenkt, thi de andre Magter have større Pantserkibe, og saa kunne vore let blive ødelagte, naar de komme i Kamp. Dertil skal jeg svare, at det forekommer mig klart, at i det Dieblitt, man vil forsøge sit Søforsvar med Kampskibe, er der to Ting, man maa søge oplyst. Det Første er, hvorledes vore Farvande ere beskafte, med hvilken Dybde man overhovedet kan bruge Skibe. Naar dette Spørgsmaal er besvaret, maa man spørge sig, hvor stort Skibet skal være for at bære det tilbørlige Pantser og faae den fornødne Fart? Disse Spørgsmaal have alle ligget for og ere blevene overordentlig udtømmende behandlede, og man er sluttelig kommen til, at Skibe med 18—19 Fods Dybgaende ville kunne faae tilstrækkelig Fart og bære det fornødne Pantser. Nu forekommer det mig virkelig, at Sagen hermed maa være temmelig afgjort. Den ærede Ordfører siger rigtig nok: Ja, men naar nu f. Ex. vor nærmeste Fjende, og her henviste han atter til Tydskland, har meget større Skibe, saa vil vort mindre Skib jo ikke kunne gjøre Fyldest; men jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at, naar man tager Hensyn til vore Farvande, vil den tydske Flaade for Dieblittet have meget ringe Betydning der. Jeg veed meget vel, at lige overfor den tydske Flaade vilde i Kattegattet eller Østersøen den danske Flaade komme til at bukke under; men, naar vi komme ind i Store Belt — den ærede Ordfører har maaske allerede haat Veligheden til at se et af de store Skibe f. Ex. „König Wilhelm“ her i Beltet, og han har maaske i hvert Fald hørt, med hvilken Barsomhed og Forsigtighed det har bevæget sig — saa vil man let mærke, hvad disse store Skibes Overvægt betyder; nei, Overvægten kommer først ved Skibe, der passe for vore Farvande; af denne Slags har Tydskland i det Mindste for Dieblittet meget faa, saa Overvægten er meget forsvindende; men den vil naturligvis blive større, saafremt vi vedblive paa den Maade som nu, at opsette Udvidelsen af vor Flaade i denne Retning fra det ene Aar til det andet. Maximum af Størrelsen af Pantserkibene, vi kunne gaa til, er altsaa omtrent givet; at bygge mindre vilde give Krafttab, Farttab saa der ikke er ringeste Grund til at gjøre det, idet nemlig den Besparelse, som ville fremkomme derved, vilde være fuldstændig forsvindende. Jeg tror derfor, at det maa være klart, og jeg ønsker at fastslaa det, at der her udelukkende foreligger politiske Grunde. Den, der fører en Politikk, maa naturligvis være ansvarlig derved, og det maa derfor bestemte hævdes af Mindretallet her i dette Thing, at skulde det Tilfælde indtræffe, hvad de Deres maaske se fjernt, men som maaske ligger meget nær, at Danmark i en Krig skulde komme til